

'Ze is toch bijna jarig?' bedenkt Jens opeens.

'Morgen wordt ze één jaar. Je komt toch wel naar de eerste verjaardag van je aanstaand schoonzusje?' lacht Mirthe.

'Ja, goed idee! Doe ik. 's Middags?'

'Ja, leuk. Dan komt de andere visite ook. Kom maar rond drie uur ofzo.'

Jens knikt. 'Toppie. Hé Luuk, zal ik je duwen op de schommel?'

'Jaaa!' juicht Luuk. 'Kom, Saar!'

Glimlachend kijkt Mirthe haar vriend, broertje en zusje na. Leuk dat Jens met hen speelt! Ze blijft met Jenthe op haar schoot zitten en pakt haar telefoon. Het is net twee uur geweest. Dat betekent dat ze nu een kwartiertje in de speeltuin zijn. Er is een berichtje van Eva binnengekomen.

Hey, morgen is Jenthe toch jarig? Zal k ook komen?

Oh ja, ze is Eva helemaal vergeten te vragen, bedenkt Mirthe. Terwijl ze Jenthe ondersteunt, appt ze haar vriendin terug.

Ja, leuk! Was helemaal vergeten je te vragen... 3u? Jens komt dan ook.

Eva reageert met een duimpje. Leuk dat ze met z'n vieren compleet zijn! Mirthe legt Jenthe weer terug in de kinderwagen.

'Mirthe! Kijk eens hoe hoog we gaan?!' roept Sarah vanaf de schommel.

'Wauw!' prijst Mirthe. Ze rijdt de kinderwagen naar de schommels.

'Je doet het goed, Jens,' grijnst ze. Jens lacht terug.

Dan rinkelt Mirthes telefoon. Ze neemt op.

'Met Mirthe.'

'Met je opa. Waar zijn jullie? Je bent al meer dan een halfuur weg!' zegt opa bezorgd.

'Sorry. We zijn naar het speeltuintje in het park gegaan. Maar ik kom nu naar huis, goed?'

'Je hoeft je niet te haasten, hoor. Nu weet ik waar jullie zijn.'

'Oké. Maar we blijven niet heel lang meer weg.'

‘Prima. Tot zo, Mirthe!’

‘Tot zo!’

Mirthe stopt haar telefoon in haar tasje. Jens is inmiddels naar het bankje gegaan, waar Flip trouw op zijn baasje wacht.

‘Ga je even met ons mee?’ vraagt Mirthe. ‘Flip kan wel in de achtertuin.’

‘Yes!’ roept Sarah. Jens lacht.

‘Vooruit dan maar.’

Een kwartier later zijn ze thuis. Jenthe is in slaap gevallen. Mirthe verschoont haar en legt haar in bed.

Dan loopt ze naar beneden. Het is nu best druk met iedereen in de keuken.

Opa kan het in zijn eentje niet zo goed aan, merkt Mirthe. Logisch, hij is geen jongere kinderen meer gewend.

Nadat ze iets gedronken hebben, maken Thirza en Sarah ruzie over wie er achter de computer in de werkkamer mag. Mirthe kijkt op het lijstje dat op de deur hangt.

‘Thirza is eerst aan de beurt. Om kwart voor vier mag jij, Saar. Ruben en Luuk, jullie gaan lekker voetballen. Het is heerlijk weer en Julian heeft de voetbal opgepompt. De basketbal ook, trouwens. Dus als je geen zin hebt in voetbal, ga je maar basketballen in het park. Hup, naar buiten,’ commandeert Mirthe. ‘Sarah, ga jij je strijkkralenhondje maar afmaken. Dan kan opa even rustig zitten.’

Sarah luistert gelukkig gelijk. Opa kijkt haar dankbaar aan.

‘Dankjewel, Mirthe! Jij kunt dit prima.’

Mirthe glimlacht. ‘Ik ben wel wat gewend, hoor. Kom Jens, wij gaan ook even naar buiten.’

Om half vier is oma alweer thuis. Jens en Mirthe hebben die tijd gezellig in de achtertuin gezeten en gekletst over van alles en nog wat. Opa heeft de Chinees inmiddels gebeld. Jens en Mirthe staan op van de tuinbank en lopen met Flip, naar het winkelcentrum.

‘Wat moet ik kopen voor Jenthe?’ vraagt Jens zich hardop af.

Mirthe kijkt hem verrast aan. 'Wil je iets kopen voor haar? Lief van je! Mijn ouders geven haar een pop. Julian en ik geven samen een pakje met poppenluiers en een flesje. Tja, wat kun jij geven?'

Ze peinzen even voor zich uit.

'Een kartonnen boekje?' bedenkt Jens dan.

'Ja, dat is wel een leuk idee,' vindt ook Mirthe.

Jens voelt in zijn zakken. 'Ik heb alleen geen geld bij...' Hij denkt even na.

Dan weet hij het. 'Mijn moeder moet nog naar het winkelcentrum. Misschien wil ze het wel meenemen.'

Hij stuurt haar gelijk een appje. 'Ze wil het doen,' zegt hij even later.

'Ik ga, Mirt.' Hij slaat zijn armen om haar heen.

'Blijf je niet eten?' zegt Mirthe teleurgesteld.

'Nee, we eten vanavond bij opa en oma. Sorry Mirthe. Maar morgenmiddag ben ik er weer!' Hij drukt een kus op haar lippen.

'Tot morgen, lieverd. Eet smakelijk.'

'Hetzelfde. Tot morgen.'

Als ze thuiskomt, is het nog steeds vrij rustig. Ruben en Luuk spelen met de lego, Sarah zit achter de computer en Thirza leest een boek. 'Hoi oma,' groet Mirthe.

'Hoe was het bij tante Isa?'

Oma kijkt op. 'Het was gezellig. Lief van je dat je dat vraagt. Was het leuk met Jens?'

Mirthe knikt. 'Ja hoor. U weet toch dat we verkering hebben?'

Oma knikt. 'Natuurlijk weet ik dat.'

'Hé oma? Waar slapen we eigenlijk, als we bij jullie of vakantie zijn? Op zolder, of in een tent of zoiets?' vraagt Mirthe zichzelf hardop af.

Oma lacht geheimzinnig. 'Dat hebben we inderdaad nog niet verteld. Maar omdat we een grote tuin én al grote kleinkin-